

Ὅταν ἀποθανὼν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ ἢ καὶ ἀμφότεροι καταλείψωσι δύο ἢ καὶ περισσοτέρας θυγατέρας, κανένα δὲ υἱόν, ὁ ἐπιζῶν τῶν γονέων ἢ ὁ ἐπίτροπος ὑπανδρεύει τὴν μεγαλητέραν καὶ ἀποκαθιστᾷ τὸν ἄνδρα τῆς κληρονομίας εἰς ὅλην τὴν πατρομητρικὴν περιουσίαν, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίσῃ οὗτος τὴν καλὴν ὑπανδρείαν τῶν λοιπῶν, καὶ νὰ τὰς προικίσῃ ἀναλόγως τῆς ὁποίας ἀναδέχεται κληρονομίας· ὀνομάζεται δ' οὗτος ἐσώγαμβρος· ἀπαιτεῖται ὅμως ἀπολύτως νὰ προϋπάρχῃ ἢ συγκατάθεσις τῶν λοιπῶν θυγατέρων, ἂν εἶναι εἰς ἡλικίαν, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου, ἂν εἶναι ἀνήλικος· τοῦτο θὰ γίνεταί ὅταν ἀποδειχθῇ καὶ κριθῇ ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον καὶ τοὺς συγγενεῖς, ὅτι συμφέρει εἰς τὰς λοιπὰς θυγατέρας νὰ παραχωρήσουν τὴν κληρονομίαν τῶν μᾶλλον ἢ νὰ τὴν ἀναδεχθοῦν, ὥστε ἐκ τῆς πράξεως ταύτης νὰ μὴ προέρχεται ζημία εἰς αὐτὰς διόλου, ἢ πολλὰ μικρά.

Ἡ Νεαρά τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κον Ἀθανασίου περὶ τῆς τριμεροῦς κληρονομίας ἐπεκράτησε καὶ ὡς Νόμος καὶ ὡς συνήθεια.

Ἀποθανόντος ἀδελφοῦ ἀκλήρου, σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ Νόμου θέλει καὶ ἡ συνήθεια νὰ κληρονομοῦσιν αὐτὸν ἐξ ἴσου οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαί.

Αἱ συνήθειαι αὗται ἐπεκράτησαν ἀπὸ ἓνα καὶ ἐπέκεινα αἰῶνα· ἐκτείνονται δὲ εἰς ὅλας τὰς κατὰ τὴν Σιριανὴν Ἐπαρχίας, ἐκτὸς τῆς περὶ τοῦ ἐσωγάμβρου, ἢ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας τῶν Κραββάρων καὶ λοιπὰς Ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Ὑποσημειοῦμαι δὲ μ' ὅλον τὸ σέβας

Τῇ 11 Ἰουλίου 1833

Ἐν Ναυπάκτῳ

Εὐπειθέστατος

Β. Χρυσοβέργης

Ζήτημα α τῆς Ἐπαρχίας ταύτης

Ἡ συνήθεια θέλει ὅτι τὰ μὲν ἀρσενικὰ κληρονομοῦν ἐξ ἴσου τὴν πατρικὴν τῶν ιδιοκτησίαν· τὰ δὲ θηλυκὰ ζώντων τῶν γονέων λαμβάνουν διὰ προῖκα τῶν μέρους τῆς ιδιοκτησίας κατὰ τὴν θέλησιν τῶν γονέων ἢ χρήματα· ἢ ¹ αὕτη συνήθεια ἐπικρατεῖ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων ἀδιαθέτων, ἢ καὶ διαθήκη, ἂν ὑπάρχῃ.

¹ Γρφ. ἡ.

Ζήτημα β

Ἡ συνήθεια δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον, ἀλλ' οἱ γονεῖς μεταθέτουν τὴν ἰδιοκτησίαν των εἰς ὅλα τὰ ἀρσενικά, ὅσον καὶ ἂν εἶναι, ἀποβάλλεται μόνον ὁ <κενὸν> καὶ ἄσωτος· μετὰ ταῦτα οἱ γονεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μεταθέτουν τὴν ἰδιοκτησίαν των εἰς ὅποιον βούλονται ἢ εἰς ἓνα τῶν τέκνων των.

Ζήτημα γ

Ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

Ζήτημα δ

Ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

Ζήτημα ε

Ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

Ζήτημα σι

Ἡ τοπικὴ συνήθεια δὲν συγχωρεῖ εἰς τὴν ὑπανδρευθεῖσαν θυγατέρα νὰ συνεισφέρει τὴν προῖκα της μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ νὰ μοιράσουν ἐξ ἴσου μὲ τὰ λοιπὰ ἀδελφία τὴν κληρονομίαν, ἀλλ' ὑποχρεώνει αὐτὴν νὰ εὐχαριστῇται εἰς μόνην τὴν προῖκα της.

Ζήτημα ζ

Ἡ τοπικὴ συνήθεια δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον, ἀλλ' ἡ ἀνύπανδρος θυγάτηρ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της προικίζεται παρὰ τῶν ἀδελφῶν, ὥς καὶ παρὰ τῶν γονέων.

Ζήτημα η

Ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον, ἡ συγκατάθεσις ὁμῶς τῶν δύο δύναται νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὴν εἰς αἰχμαλωσίαν τῶν ἰδίων ἢ τῶν παιδίων των ἢ εἰς χρέος.

Εἶναι καὶ ἄλλαι συνήθειαι εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας· ἀφοῦ ἓνας πολίτης παροικίση ἀπὸ τὴν πατρίδα του 14 καὶ 20 ἔτη, τὸ κοινὸν πωλεῖ τὴν πατρίδα¹ του διὰ τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων καὶ αὐτὸς ἀποξενώνεται, ἐπειδὴ δὲν ἐμφανίσθῃ εἰς τόσα ἔτη εἰς τὴν πατρίδα του διὰ νὰ ἀποκριθῇ τὸ χρέος του·

τὴν 17 Ἰουνίου 1833 Πλάτανος

οἱ Ἐπαρ. Δημογεγ. Κραββάρων

ὁ Γραμματεὺς αὐτῆς

(Τ.Σ.) ἀναγ. γεωργίου

¹ Ἴσως πατρίδα